0132-4462.
№ 8 2008
СЕРПЕНЬ

перець

Анатолій ВАСИЛЕНКО

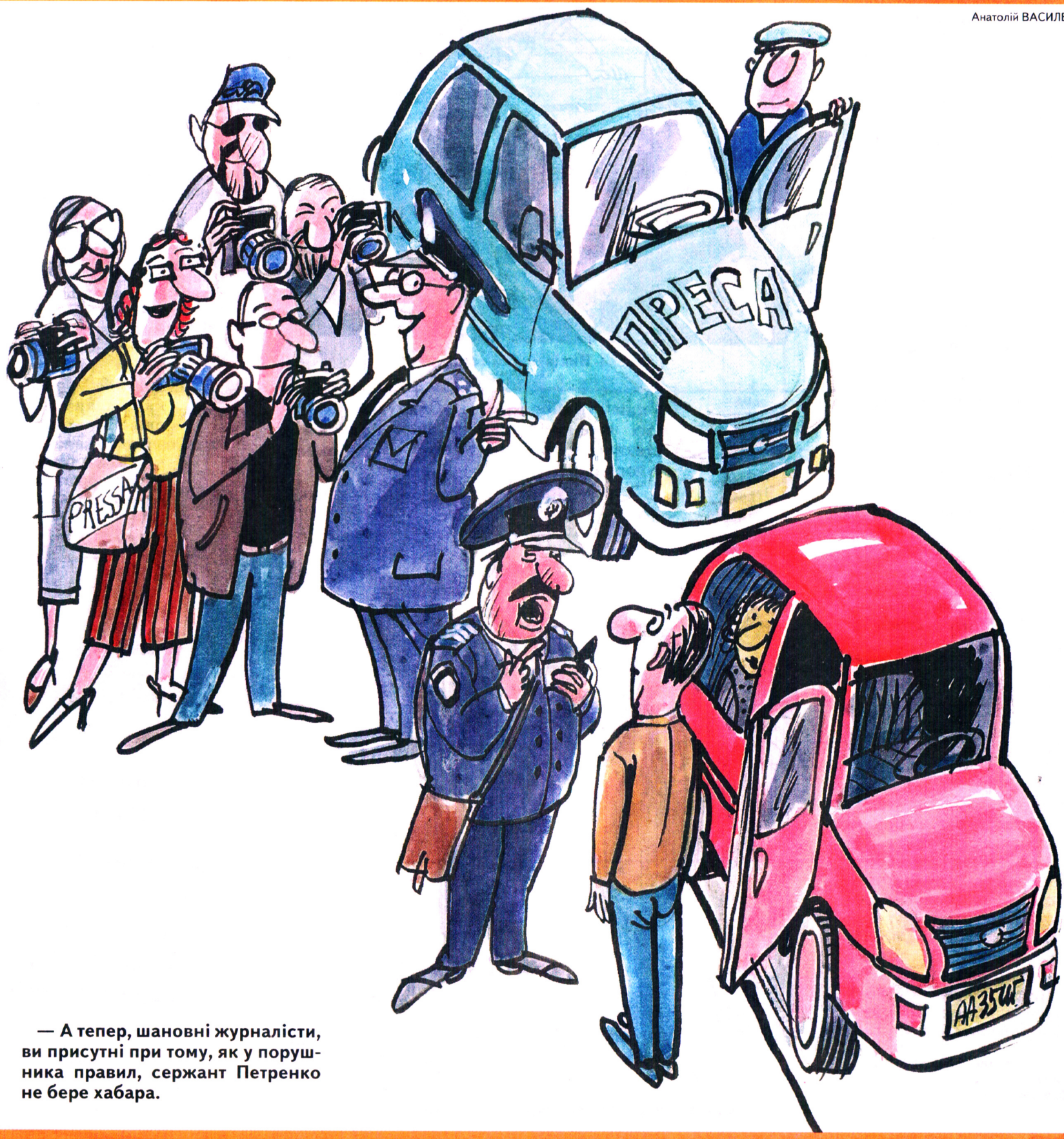

— А тепер, шановні журналісти, ви присутні при тому, як у порушника правил, сержант Петренко не бере хабара.

Усмішки з конверта

Де вона?

Двоє ветеринарів роблять слонові операцію на шлунку. Коли наклали останній шов, один каже:

— Здається, цього разу ми не забули всередині жодного інструмента.

Другий оглядається:

— А де наша асистентка?

У протокол...

Суддя питає звинувачуваного:

— То правда, що ви були в нетверезому стані, коли вели автомашину?

— Ні, неправда, ваша честь! Я був таким, як оце ви зараз.

— Зазначте у протоколі,— звертається суддя до секретаря,— що звинувачуваний визнав свою вину.

Надіслав Віталій ЛЕБІДЬ.
смт Базалія
на Хмельниччині.

Наочність

Екскурсовод веде туристів печерою, усе їм розказує. А на великій глибині показує кілька людських скелетів.

— Чого і як вони тут опинилися? — питає хтось із гурту.

— Та, бачите, це туристи, які вирішили зекономити на екскурсоводові.

Чутлива натура

Коридором вагона швидко йде чоловік, заглядає в кожне купе і схвильовано питає:

— Вибачте, у вас часом нема коньяку? Жінці в дев'ятому купе дуже погано!

Хтось подає пляшку; той хапає її, поспіхом робить кілька ковтків і з полегшенням зітхає:

— Дуже вам дякую! Мені завжди стає не по собі, коли бачу зімлілу жінку.

Надіслав Олександр ШЕВЧУК.
м. Ізяслав
на Хмельниччині

ЗУСТРІЧ

Нардеп із Києва приїхав
Погостювати у батьків;
Старим, здавалося б, утіха,
Та батько — холодно зустрів:
Не дав руки, не обійнявся.
А мама відсахнулась аж...
Нардеп, звичайно, здивувався:
— Це що ж воно за саботаж?!
Гей, тату, мамо! Що із вами?! —
Синок розгублено завмер.
А батько лиш розвів руками:
— Ти ж недоторканий тепер.

ЧОМУ

— А чому це так? Наше радіо
Замість музики та пісень
Передачі транслює з Ради лиш,
Із Верховної, день у день?
— Бо обранців же на засіданнях
Половини завжди нема,
То щоб чули вони по радіо,
Що приймають там, зокрема.

Пилип ЮРИК.
м. Запоріжжя.

Валерій ЧМИРЬОВ (тема Володимира Адамовича)

— Вивів новий сорт...

Чи знаєте ви, що...

наші «Запорожці» і «Славути» у міських заторах зовсім не поступаються у швидкості «Мерседесам», «Ягуарам», «Фордам»...

Валентина ТКАЧЕНКО.
м. Київ.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Старезний дуб! Видно іще Нестор-літописець тут був.

Інформаційне Агентство Перця • Інформаційне Агентство Перця • Інформаційне А

ДИВИНА

(Кор. ІАП) У той час, коли жителі всієї України намагаються зарадити біді і всіляко допомагають постраждалим від недавньої повені, на Івано-Франківщині та Буковині місцеві підприємці спробували нагріти руки на лихові і поспішили підвищити ціни на хліб, воду, борошно, олію, манну крупу і навіть...гумові чоботи.

ВІДУЧИЛИ?

Не один і не два роки з високих трибун обіцяють допомогти українській книзі: десь там розробляються закони, готуються рішення... Результат поки що такий : вона займає лише 15 відсотків вітчизняного книжкового ринку. Сьогодні майже половина нашого населення вже не купує книжок.

ОСЬ І ШКОЛА, ОСЬ І КЛАС

Якщо майбутні першокласники з нетерпінням чекають 1 вересня, то їхні батьки, прийшовши на

Інформаційне

Описки самописки

БРАГОДІЙНИЙ ФОНД.

РЕКЛАМНА ПАЗУХА.

ДОГАДКОВЕ БЮРО.

КВОАЛІЦІЙНИЙ УРЯД.

ДРИНКОВА ЕКОНОМІКА.

СКОРОСВАРКА.

Григорій СТОРОЖ.
село Джурин
на Вінниччині.

шкільний базар, скрушно чухають потилиці. Ціни на шкільну форму, взуття, спортивні костюми, зошити, ранці підскочили так, що тепер, щоб зібрати до школи первачка, доведеться викласти майже 3 тисячі гривень. На екіпіровку старшокласника ще більше. А в багатьох сім'ях росте й не по одному школярику.

І З ПИВОМ

За даними Міністерства у справах сім'ї, молоді та спорту фізичною культурою і спортом займається лише 13 відсотків українців. Якщо порівняти з країнами Заходу, то цей показник зовсім невтішний. Бо там підтримує своє здоров'я спортом кожен другий.

Ми ж «долучаємося» до спортивних змагань здебільшого біля телевізора та ще й з пляшкою пива.

А ТОДІ ДИВУЄМОСЯ...

Нещодавно Держгірпромнагляд разом із Мінвуглепромом та галузевими профспілками перевірили ряд вугільних підприємств і встановили, що із 61-ї шахти, які підлягали перевірці, лише 5 відповідають вимогам нормативно-правових актів із промислової безпеки та охорони праці. А ми дивуємося: чому, то на тій, то на іншій шахті виникають аварії...

ентство Перця ●

Олексій КОХАН

Усячина

ТВЕРЕЗА ДУМКА

Бездарний, але настирний поет приніс Вольтерові свій витвір, звернений начебто до прийдешніх поколінь; творіння так і називалося — «До нащадків».

Дочекавшись, що Вольтер прочитав усе, автор спитав:

— Яка ваша думка про це?

— Думаю, що не дійде до адресата.

УСІ РІВНІ

Відомого німецького мікробіолога Роберта Коха запросили, щоб вилікував кайзера Вільгельма.

— Сподіваюся, що мене ви будете лікувати трохи інакше, ніж бідняків у вашій лікарні,— зверхньо кинув кайзер.

— Боюся, що це неможливо, Ваша Величносте,— відказав Кох.— Про мене кажуть, що я усіх своїх пацієнтів обслуговую, як королів.

Андрій САЄНКО

Іронізми

✓ Якщо бик рогатий, то це ще не значить, що корова розпусна.

м. Рівне. Микола КАЩУК.

✓ Відстань до кращих часів із кожним прожитим роком збільшується.

Василь МОМОТЮК.
с. Росошани Чернівецької області.

Володимир АДАМОВИЧ

Анатолій ВАСИЛЕНКО

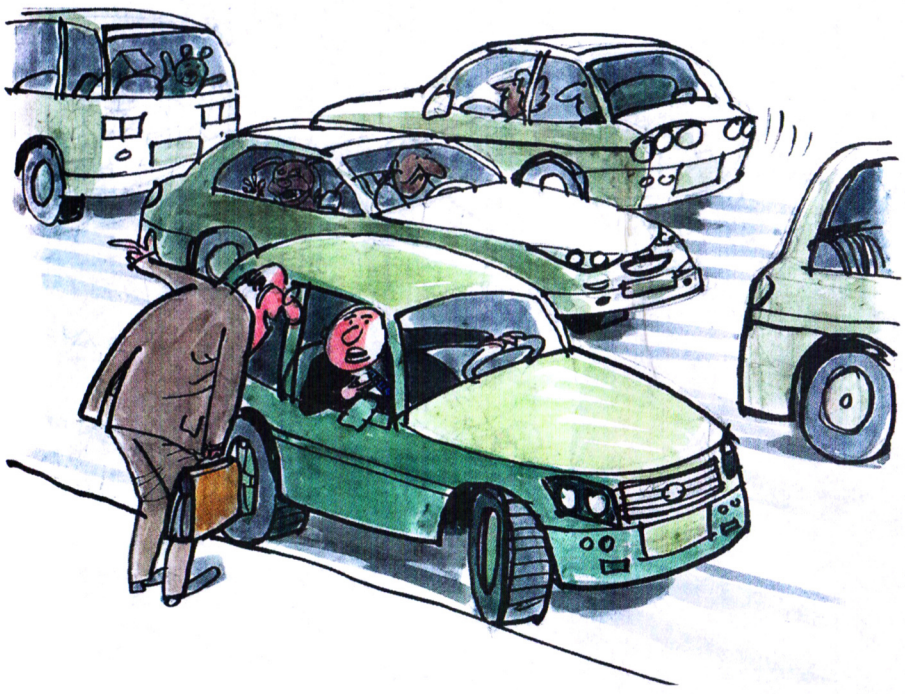

— Миколо, а чого це ти пішки чешеш? У тебе ж дві машини!
— В податкову йду — декларацію про доходи заповнювати...

Володимир СОЛОМАШЕНКО

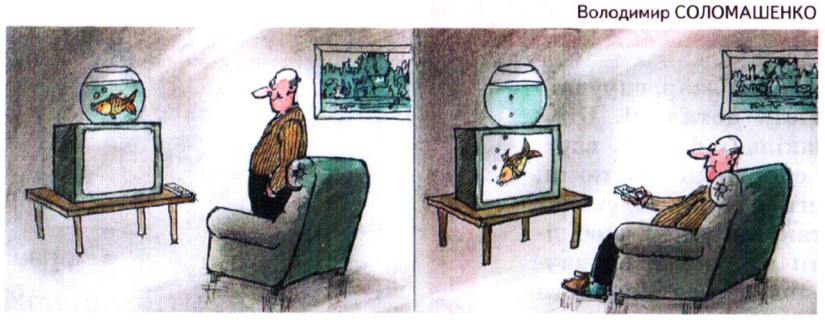

Олександр КОСТЕНКО

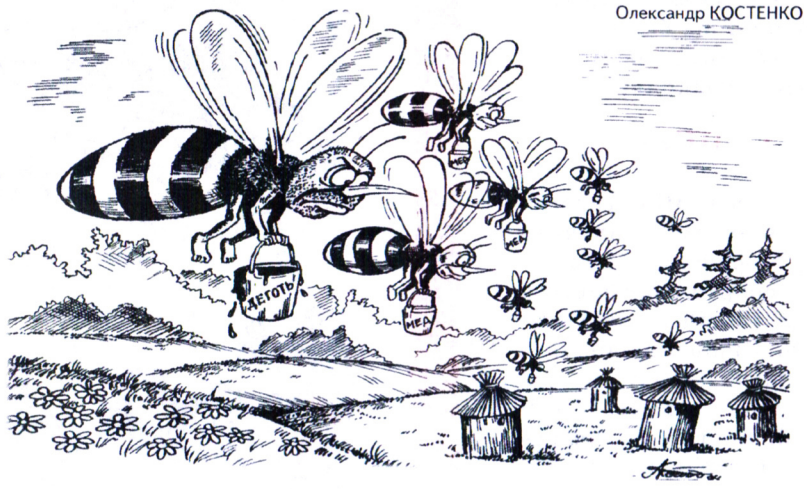

ПЕРЕПОЛОХ

ГУМОРЕСКА

Одного серпневого дня у місті N знявся переполох. Мабуть, так тут не переполошилися б навіть якби тієї літньої пори небом посунули снігові хмари і вулицями закружляла хурделиця, або у річці Кропив'янці, яка вже давно перетворилася на такий струмок, що будь-яка жаба перестрибне, з'явилися крокодили... Багаторічного керівника податкової інспекції Романа Борисовича Квіточку злапали за руку, коли той отримував хабара. І провернули операцію не якісь зальотні зі столиці чи обласного центру правоохоронці. А місцеві працівники міліції під орудою начальника управління майора Вадима Володимировича Хруща.

І не було такого, хто не коментував би цієї події. Чого тільки не плели злі язики!

— Чули? У Квіточки весь посуд із золота, ванна із золота, навіть унітаз на дачі — золотий...

— Брехня! Не із золота, а лише із срібла... Та й то не найвищої проби...

— І це все наші грошики йому під сідницю...

— А чому його раніше не злапали? Коли і тарілки у нього були алюмінієві, а на дачі замість унітаза — перекособочений фанерний нужник під грушею... Квіточка ж тоді починав гребти під себе...

— А тепер яка у нього дача! Міська держадміністрація у гіршому приміщенні знаходиться...

— Може, тому і вирішили дати по руках?

— То хіба ж тільки в нього така «хатинка»?!

— І у Баймаки — головного лікаря центральної лікарні — палац!

— Так той хоч лікує...

— Але ж будується не за зарплату...

— І Печихвіст — наш землеупорядник — має шикарні хороми. Кажуть, у погріб із вином навіть ескалатор поставив... Як у метро...

— Бо з погреба не всі гості можуть самотужки вирачкувати... І майор Хрущ на тому ескалаторі не раз катався... То хіба він не знає, що на зарплату землеупорядника таке «метро» не побудуєш?

— Так, Печихвіст без хабара жодного папірця в руки не візьме!

— А в кого сьогодні руки не липкі?

— Важко сказати...

— Пожежники з перевіркою приїздять, не підмажеш — сто причин відключити струм знайдуть.

— Санепідемстанція — на поріг, конвертик із грошима — на стіл...

— Про автоінспекторів — мовчок. У них жезл, як чарівна паличка у фокусника...

— По якусь копійчану довідку йдеш — коробку цукерок несеш...

— Та навіть дитину в садочок без хабара не влаштуєш!

— Усі беруть...

— Усі...

— Але злапали тільки Квіточку...

— Може, з кимось не поділився?...

— Він що, перший день замужем? Не одні штани на цій посаді протер. Знає, кому і скільки треба відстібнути...

— А може, Квіточка — це тільки квіточки, і незабаром усіх із липкими руками будуть мести величезною мітлою?..

— А сам Хрущ хіба святий?!

— Теж бере... І лівою, і правою, а буває, відразу обома руками.

— А якщо збирається до столиці перебратися і хоче вислужитися?... Мовляв, он я який борець!

...Одне слово, переполошилися у місті N і ті, хто брав, і ті, хто давав. Перші: брати тепер хабарі чи не брати, другі: давати чи не давати?

А через кілька днів усі полегшено зітхнули. Виявляється, Хрущів син Олег по вуха закохався у доньку Квіточки — Дарину. Уже й сватів, було, заслали, і по чарці майбутні свати випили. Справа йшла до весілля. Але коли закохані принесли заяву для реєстрації шлюбу, Дарина закомизилася і не захотіла переходити на прізвище Хрущ. Не захотіла — і баста. Як почув це Олегів батько, старий Хрущ, то аж позеленів:

— А чим це їй наше прізвище не до шмиги? Та в мене і дід, і прадід, і прапрадід були Хрущами! І їхні жінки носами не крутили!

Дарина ж стояла на своєму:

— Хочу залишитися Квіточкою!

Хрущ вирішив переговорити з її батьком. Але Роман Борисович був на боці доньки.

— Оце ви так!? — вигукнув майор. — Ви ще пожалкуєте!

І наступного дня сталося те, що сталося...

Коли у місті N довідалися про істинну причину незрозумілої для усіх поведінки начальника міського управління міліції майора Вадима Володимировича Хруща, то полегшено зітхнули:

— А ми вже грішним ділом подумали, що боротьба з хабарництвом і корупцією, про яку у нас говорять зранку до вечора, нарешті розпочалася...

До Дня Незалежності Роман Борисович Квіточка потрапив «під амністію». І всі знову зажили в місті N тихо і спокійно, знаючи скільки кому дати і скільки з кого взяти...

Михайло ПРУДНИК.

Борис ОЛІЙНИК

НЕ КОПАЙТЕ ЯМУ...

Не копайте яму
Навіть сводні ниций,
А копайте з нами
У степу криницю,

Щоб така утішна
Грала в ній водиця,
Аби й сам Всевишній
Забажав умиться.

Щоби не минали
Її звіку люди,
Щоб із душ змивала
Фарисейські блудні.

Бо вже так обклали
Одні одних брудом,
Що питання встало:
Чи ми й справді... люди?

Брату брат, їй-право,
Накопали стільки —
Ледь не півдержави
В ямі по маківки.

Та вже так старались
Глибше копонути,
Що врагам зосталось
Тільки загорнути.

Тож копаймо з нами
Чимскоріш криницю,
Аби й тим, у ямі,
Принести водиці.

Щоб полуда спала
І таки прозріли:
Не братам копали,
А собі — могили.

То вилазьте з ями,
Заки день в зіницях,
Та копаймо з нами
У степу криницю.

І покажем світу
Збратані судьбою,
Що ми ж таки діти
Матері одної!

МАМА

— Тихше, діти.
Дітки, тихше,—
Просить-шепче мама-миша,—
Зверху ходить кицька боса.
В неї діток — повен квіт.
Хто із нірки виткне носа —
Враз опиниться, проноза,
Кошенятам на обід.

...Вранці встали мишенята,—
І завмерли, як один:
У куточку плаче мати,
Не ховаючи сльозин.

Обступили її діти:
— Що там трапилося, ма?
— Опівночі кицьку... вбито.
Киці, діти, вже нема.

— Так вона ж нам ворог наче.
Ти ж, немов по рідній, плачеш! —

Окропила їх сльозами
І промовила в тужбі:
— Так вона ж котяткам м а м а .
От і думайте собі:

Як їм, сиротам манюсім,
Жить тепера... без матусі?

ТІЛЬКИ ПИЛ...

Вкраїно,
гарна із лиця і стану!
Тобі ж Господь не поскупився щедрот.
Чи справді ти не тим таки
дісталась,
Що досі йшли та серед шляху стали?
Чи хтось нам справді підмінив народ?

Так гейби ж ми козацького заводу:
Шапки — під небо. Справні кунтуші.
А от гукніть-но братію до згоди —
У змиг розбіглися —
ані душі.

Чи смерть у нас і справді на пропаще
Селекцію веде уздовж віків,
Коли за волю гинули найкращі,
Лишаючи на розплід сіряків?

Е ні, не всі таки достойні згибли!
Але сьогодні, щоб не стать за честь,
Вони вже так загралися у бидло,
Що їх з огидою обходить навіть
смерть.

...Ідуть, немов живі,
Меткі та терті.
Шапки, пошиті на козацький, бач,
копил.
І не здогадуються, що давно
вже мертві
для України.
Що по власній смерті
Вони не матимуть навіть могил.
...По них і їхніх джипах —
тільки пил.

Малюнки Василя ФЛЬОРКА

Валентин ЛИТВИНЕНКО

(1908—1979 рр.)

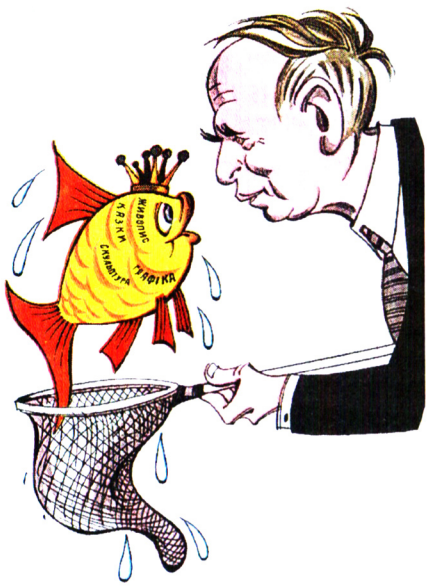

Валентин Гаврилович Литвиненко народився у м. Кременчуці на Полтавщині. Закінчив робітфак при Харківському художньому інституті. Працював у газетах і видавництвах. Коли в 1941 році, після багатолітньої перерви, в Україні знову почав виходити «Перець», він зробив одну з перших його обкладинок, де Перець-Перчило був славним козаком з «оселедцем» на голові, у вишиванці і червоних шароварах у вигляді перчин. У такому образі Перець провоював усю війну. Відтоді художник назавжди став перчанином. Він намалював багато талановитих карикатур, ілюстрував твори Остапа Вишні, Леоніда Глібова, Миколи Гоголя, Івана Франка, Лесі Українки...

А ще шанувальники таланту В. Литвиненка знають його як прекрасного живописця, автора кількох книг для дітей.

В 1960 році йому було присвоєно звання народного художника УРСР.

(1944 р.)

(1944 р.)

— На п'ятку, діду, на п'ятку налягайте!..
— Еге... Хіба за такою агрегатою вженешся...

(1959 р.)

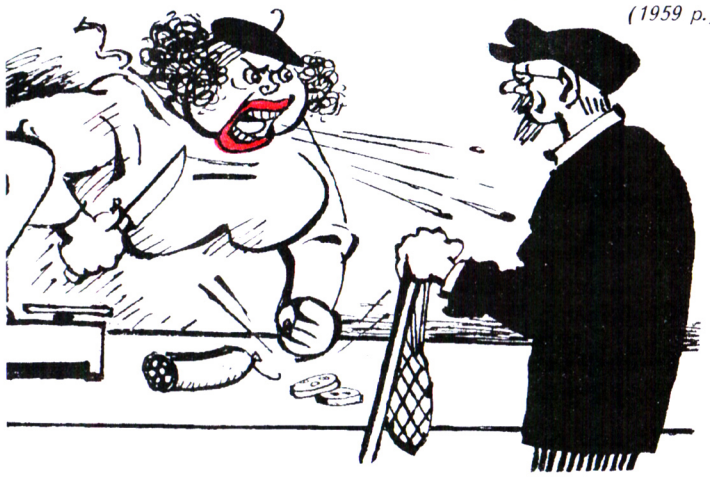

— Мушу вас розчарувати, мадам: я — глухий і нічого не чую!..

(1954 р.)

МАЛЮНОК-ЗАГАДКА

Яким телефоном він розмовляє з начальством?

Лаврін ГРОХА

(1908—1976 рр.)

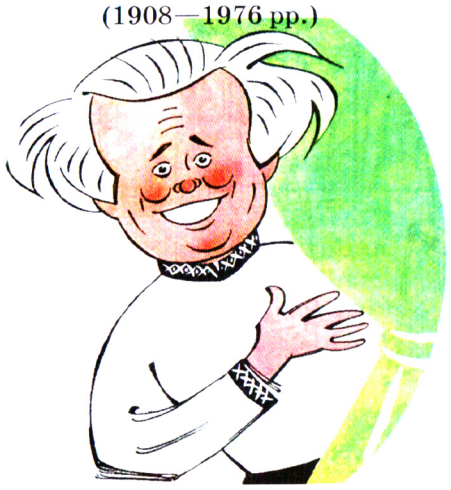

Письменник-гуморист і драматург Лаврін Прокопович Гроха народився в с. Козині на Київщині. З 1948 року почав працювати у «Перці». З-під його пера вийшло багато фейлетонів, гуморесок, усмішок. Не було, мабуть, у 50-60-их роках такої сцени, на якій не ставили б його одноактні комедії. У «Бібліотеці «Перця» побачили книги гумору і сатири Лавріна Грохи «Квашені вітаміни», «Бекеша», «По цій мові — бувайте здорові!»

— Завіса! — радісно вигукнув Влас Ірпінський, дописавши останній рядок нової п'єси.

Після цього автор заліг спати (у сні побачив свою п'єсу на сцені), а другого дня в піднесеному настрої почав діяти. Новий твір було передруковано у кращої друкарки і міцно зшито. (Не подумайте, що білими нитками). Одягнувши новий костюм, автор поклав рукопис у великий портфель (подарунок дружини в день 50-річчя та... річчя літературної діяльності) і полетів до установи, яка мистецькими справами завідує.

Не встиг Ірпінський переступити високого порога, як на нього посипались запитання, в яких відчувалася тривога й надія.

— Написали? Принесли? Вдалося?

— Написав, приніс, безперечно вдалося,— одним духом заспокоїв усіх Ірпінський, витягаючи машинопис із портфеля. — Ось вам мій «Світлий день» у трьох діях.

І подивився на всіх поглядом переможця.

— Чудесно! Вітаємо! — загуло з усіх боків. — Нам до зарізу потрібні нові п'єси! А ви вже, Власе Петровичу, будьте певні: зразу ж вашу п'єсу прочитаємо, порадимось, може, доведеться трохи підправити, і піде. Аж загуде, так у театрах піде!

Всіма клавікордами грала душа драматурга Ірпінського, коли виходив він з установи, яка мистецькими справами завідує.

Грала вона, грала, а потім почала співати: «Було

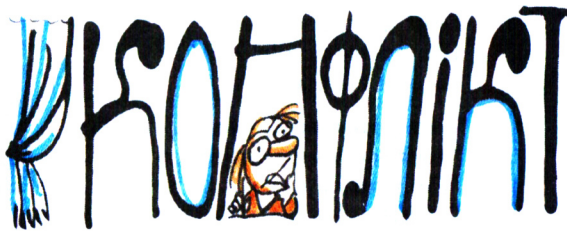

літо, було літо та й стала зима, а відповіді не було й нема»... Лише після того як Ірпінський в трьохсотий раз подзвонив, йому призначили аудієнцію.

Зустріли драматурга такими словами:

— Дорогий Власе Петровичу! Що можна вам сказати? Можна сказати, що в цілому п'єса вдалася, але окремі образи явно невдалі. Ви показуєте якогось Хапунського. Та це ж явний шахрай. А ваш Зажимайленко? Теж особа темнувата. А п'єса зветься «Світлий день». Знаєте, щоб не довелося нам з вами визнавати свої помилки потім, то краще визнаємо їх уже тепер. А найкраще — дайте вашу п'єсу театральному критикові Закулісному. Радимо і наполягаємо. У нього, знаєте, нюх! До його порад треба прислухатися. Він прочитає, потім ми зберемось, порадимось, може, підправимо і п'єса піде. Аж загуде!

Критик Закулісний — чоловік оперативний. Він «проковтнув» п'єсу за один вечір, а другого дня вже говорив автору:

ОДНОПЕРЧАНИ
від дня народження

ВЕРШНИК БЕЗ ГОЛОВИ

(1944 р.)

Покоритель світу переможно в'їжджає в пекло.

У багатьох колгоспах дуже роздуті штати управлінського апарату. Подекуди вони налічують по 60—85 чол.
(З листів до редакції).

УСІМ ШТАТОМ — ПЕРЕД АПАРАТОМ

(1959 р.)

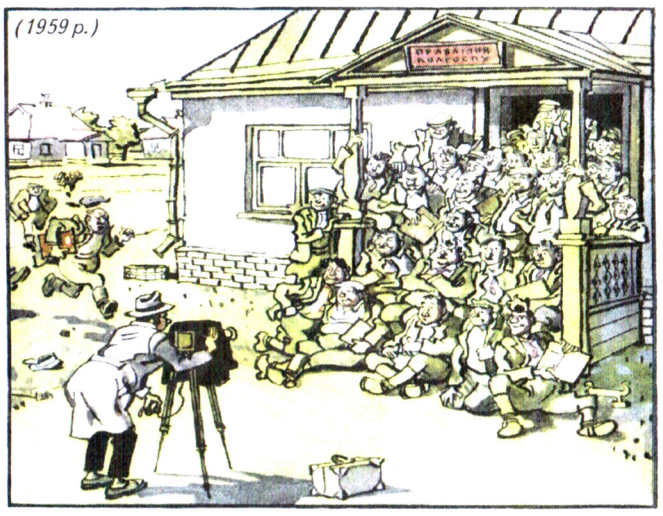

— Підождіть, не знімайте, зараз іще троє прибіжать!

А В МАТЕРІ ОДИНАК

(1954 р.)

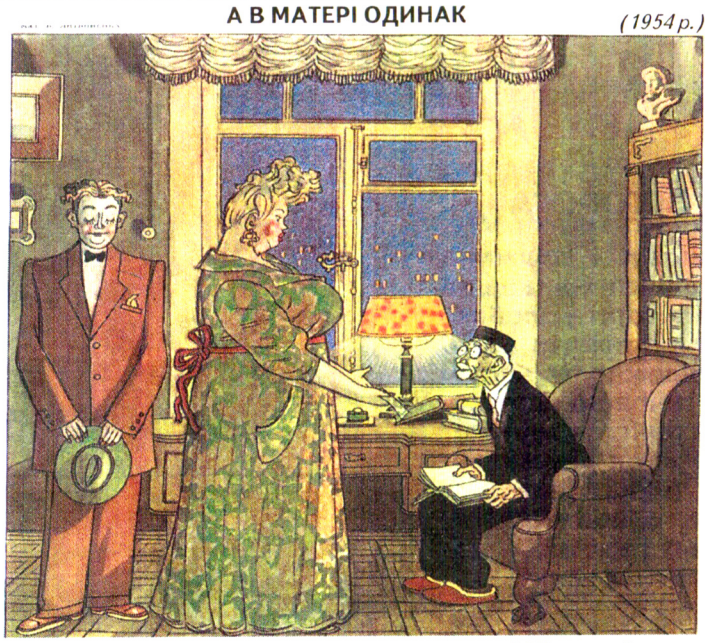

— Що ти йому цю нещасну сотню ткнув! Діти солідних батьків по ресторанах гуляють, а твій, мов той сирота, по пивних тиняється.

(1959 р.)

ДОДЕРЖАЛИ

— З цієї корови молока не жди... Продамо її на м'ясо!

— Дорогуша! Я вас не впізнаю. Ви показуєте у своїй п'єсі порочних людей, викриваєте їх, кидаєте тінь... Хіба це характерно для нашої дійсності? Подумайте, що ви типізуєте? Таких типів, як Хапунський і Зажимайленко, не можна...

— Але ж я на цих типах побудував конфлікт п'єси,— спробував заперечити Ірпінський.

— Дорогуша! Ви відстали від життя,— вирік Закулісний. — От що значить варитися у власній шкаралупі. Зараз конфлікт у стадії затухання. Безконфліктна п'єса — ось новий етап нашої драматургії!

— Пробачте! — не здавався Ірпінський. — А як же, в такому разі, бути з драмою?

— О, простота,— зітхнув Закулісний. — Бездрамну драму треба писати. Ось візьміться і напишіть. Запевняю, що ви всіх переплюнете!

— Не розумію,— розвів руками автор. — Конфлікт затухає, драми немає... Що ж тоді у нас є?

— Непорозуміння в поглядах,— відрубав критик. — Я вам поясню. Одна дійова особа добивається, щоб у неї все було на добре, а друга дійова особа добивається, щоб усе було на відмінно. Ось де ключ! Я вам по-дружньому раджу: переосмисліть увесь свій творчий процес.

Ірпінський почав переосмислювати. Переосмислював він довго. Аж після того як природа сповістила: «А вже весна, а вже красна...», він сів переписувати «Світлий день». Сидів над ним дні і ночі, сидів до тієї пори, коли почало опадати жовте листя...

П'єсу було передруковано, зшито і...

Ні, цього разу Ірпінський не пішов до тієї установи, яка мистецькими справами завідує, а подався до Закулісного. Через день автор і критик зібралися для творчої розмови.

— Дорогуша! — бадьоро залунав баритон Закулісного. — Скажу відверто: ви відстали від життя. Ну, що ви написали? У вас хороші образи, але вони не хвилюють мене. Я не знаю, чого ваші персонажі хочуть, за що вони борються? У вашій п'єсі немає головного — конфлікту!

— Так був же конфлікт! — скипів Ірпінський, стискуючи кулаки. — Це ж за вашою порадою я витравив його із п'єси.

— Е, дорогуша,— спокійно відповів Закулісний. — Ви довго переосмислювали, і в цьому ваша трагедія. А до голосу критики теж критично прислухайтеся. Не маленький, знаєте...

— Завіса! — безсило опускаючи руки, сказав Влас Ірпінський. — Пішла! Аж загула!

(1957 р.)

Смішинки

ДОСВІДЧЕНИЙ МЕЛОМАН

— Музику рекомендується слухати, заплющивши очі, бо тоді краще уявляєш задум композитора,— сказав підстаркуватий меломан Ігор Деркач.

А сказав він такі мудрі слова після того, як його штовхнули, і він прокинувся...

СПОГАДИ

— Валентине! Коли ти в останній раз бачив схід сонця?

— Після випускного вечора, як закінчив десятирічку. Тоді ми аж до ранку ходили. Багато води після того втекло...

(1968 р.)

Вінегрет із перцем

Народні усмішки

ОСТОРОГА

Чоловік і дружина вибралися на кілька днів у гори — побродити, відпочити. Ідуть по підвісному містку над прірвою. Дружина остерігає чоловіка:

— Місток розгойдується. Прошу тебе бути дуже обережним! У твоєму рюкзаку — харчі для нас обох!

НЕСПРАВЕДЛИВІСТЬ

Відправляючись у місто на роботу, власники будинку на міській околиці чіплялли на ворота табличку з написом: «Увага! У дворі злий собака!»

Приходять вони якогось вечора з роботи, дивляться — дім обкрадений, а на воротах — нова табличка: «Нашо ви зводите наклеп на доброго собаку?!»

МОРСЬКА ПРИГОДА

— Одного разу ми потрапили в такий туман, що навіть свого носа не бачили,— розказує боцман. — Бог зна, куди його плисти. Коли це раптом попереду блимнув вогник, потім — знов і знов. На нього я й зорієнтувався. Коли наблизилися, то виявилося, що то вогник моєї люльки.

ДОКАЗ

Здибалися два екстрасенси.

— Ти віриш у перевтілення душ? — питає один.

— Так. От я, наприклад, був ослом.

— Коли?

— Минулого року, коли позичив тобі триста гривень.

Почув і записав Назар МЕЛЬНИК.
м. Вінниця.

Володимир СОЛОМАШЕНКО

— Знову ти свого носа встромив у чужі справи!

Микола КАПУСТА

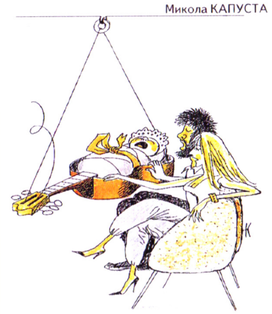

Іван САВЛЮК

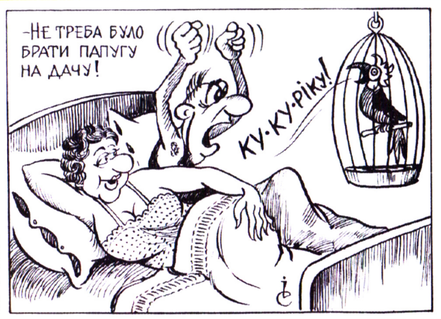

Микола КАПУСТА

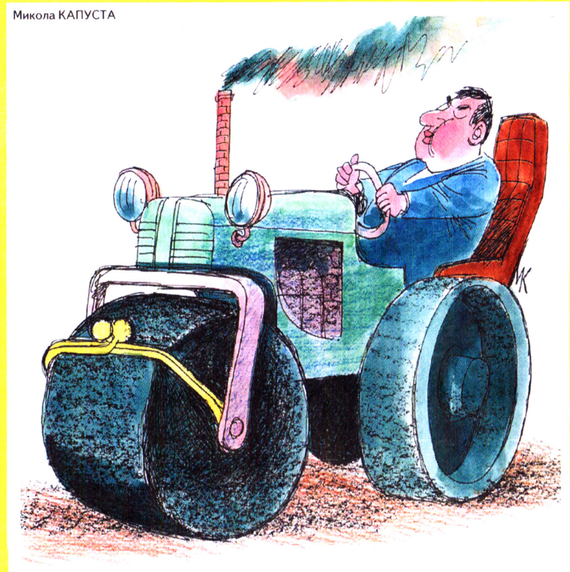

Олег СМАЛЬ

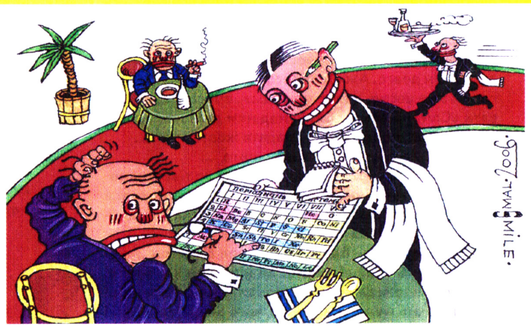

Анатолій ВАСИЛЕНКО

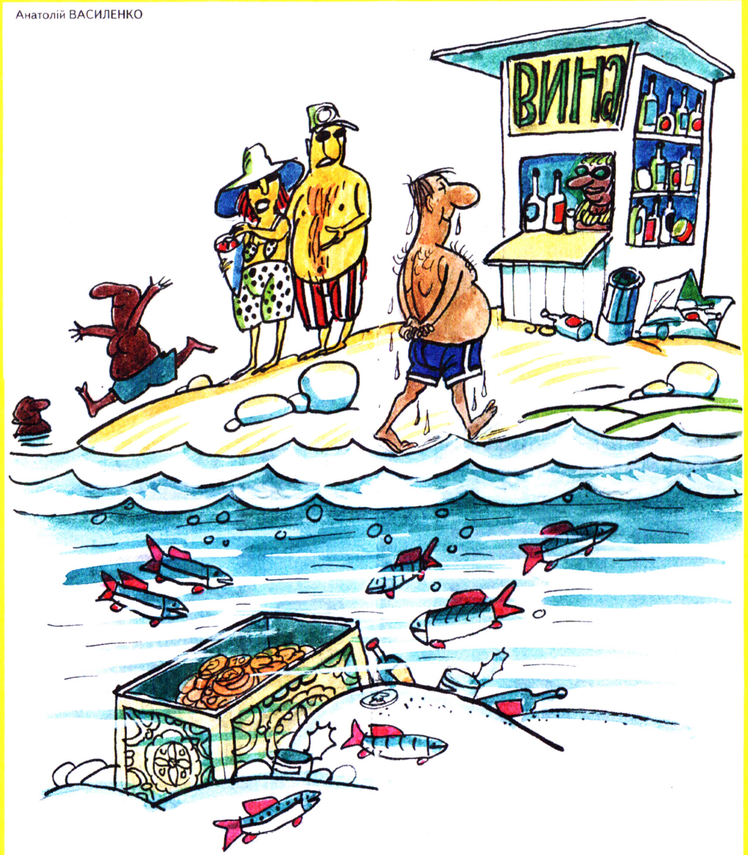

— Дивно... Цей чоловік щоразу, як тільки-но виходить із води, іде прямо до генделика. І звідки у нього гроші беруться?

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

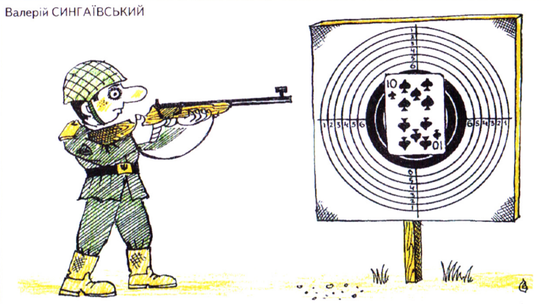

Валерій ЧМИРЬОВ
(тема Валентина Шульги)

Малюнки Вадима СИМИНОГИ

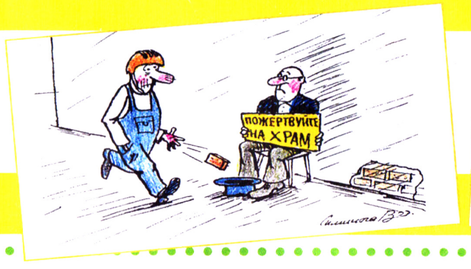

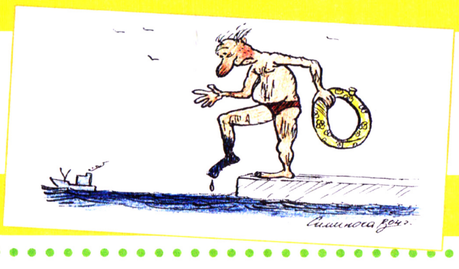

Народні усмішки

АРТПІДГОТОВКА

— Алло! Ракетна база?

— Так, ракетна база. Слухаю вас.

— Прийміть замовлення.

Почув і записав Флоріан БОДНАР.
м. Чернівці.

УТОЧНІТЬ!

Запитання в анкеті: «Чи були Ви репресовані? Якщо ні,— чому?»

ДРІБНИЧКА

Знімається кіно. Артист із острахом заглядає зі скелі у прірву, куди йому стрибнути належить, і переляканно заявляє:

— Але ж озеро, в яке я мав упасти, висохло!

— То пусте! — байдуже відказує режисер. — За сценарієм ви не повинні топитися.

Почула і записала Вікторія ПРОКОПЕНКО.
м. Київ.

ВИХІДНІ ДНІ

Автоінспектор зупинив машину і запитує водія:

— Горілку пив?

— Ні.

— А вчора?

— І вчора не пив.

— А позавчора?

— Позавчора пив.

— Плати штраф.

— За шо?

— За те, шо позавчора пив горілку.

— У мене ж було два вихідних!!!

— А у мене також буде два вихідних.

Почув і записав Іван МАРТИШКО.
м. Мостиська на Львівщині.

Георгій МАЙОРЕНКО

Валерій ЧМИРЬОВ

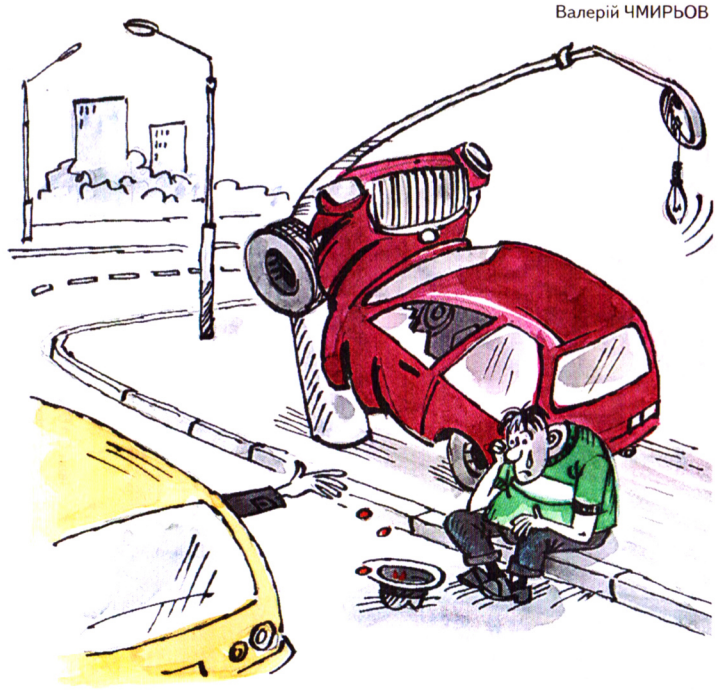

Головне — кадри!

— Добридень!

— А, це ти? Привіт, старий! Ну, як живеш? Що нового?

— Нічого, все нормально. А в тебе?

— У мене? Та, уяви собі, оце уже півроку, як директорюю. На державному...

— Поздоровляю! Ну і як воно та що?

— Власне, поки що нічого. Зараз для мене головне, як то раніш казали,— кадри. Кілька тямущих, ініціативних хлопців, і тоді я... і тоді ми... Слухай, може, ти кого порадиш?

— Є вакансії?

— Будуть.

— Чистити збираєшся?

— Не те, щоб... Але, відверто кажучи, декого треба гнати. От є там у мене один. Вискочка. Любитель дешевої популярності. Ніяких авторитетів не визнає. З таким, чесно кажучи, каші не звариш. Він розкладає весь колектив... Та що там про нього говорити! Є у тебе хтось на прикметі?

— Є. Якраз кілька днів тому зустрів знайомого. Хоче роботу міняти.

— Яка освіта?

— Вища. Диплом із відзнакою.

— Це нам підходить. А як у роботі?

— Дуже старанний. З видумкою, з ініціативою. Справді творча натура.

— Саме таких нам і треба. А звідки ти його знаєш?

— На паралельних потоках училися. В одному гуртожитку жили.

— А як він у колективі?

— Скільки пам'ятаю — завжди був душею товариства.

— Завтра ж нехай і приходить. Або навіть сьогодні. До речі, як його прізвище?

— Говоруха.

— Говоруха?! Роман?

— Роман. То ви вже знайомі?

— Ні-ні, я його не знаю. І теє... я, чесно кажучи, ще не зовсім певен, чи... Власне, що я хотів запитати?.. Ага! Так що в тебе нового? А то ми все тільки про мене... Між іншим, у тебе є телефон?

— Є.

— Ну то я тобі зателефоную. Тримайся, старий! До зустрічі!..

Гриць ГАЙОВИЙ.

м. Київ.

Валерій ЧМИРЬОВ

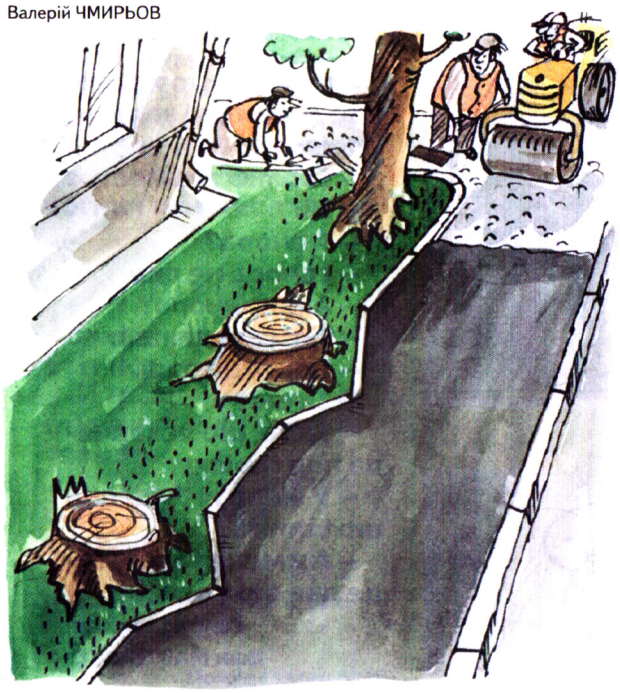

— Нарешті ми проводимо справжній благоустрій зеленої зони!

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Зіно, ми, здається, запливли аж до Сомалі!

МАЙЖЕ З НАТУРИ

ПРИЧИНА

— Щось давненько я вас не бачив, — каже лікар пацієнтові, котрий прийшов на прийом.

— Хворів, — важко зітхає той.

ДУЖЕ ПРОСТО

Якщо покласти гроші перед дзеркалом, то їхня кількість подвоїться.

Олег МЕНДЯНИК.

м. Фастів на Київщині.

ПРИКМЕТА

Якщо радісні діти йдуть до школи з квітами в руках, значить, незабаром доведеться копати картоплю.

РЕКЛАМА

«Якщо ви вилікуєте у нашій стоматологічній поліклініці тридцять два зуби, тридцять третій полікуємо безплатно!»

СПОСТЕРЕЖЕННЯ

Наші дороги – це суцільний лежачий поліцейський.

ПЕРЕХІДНИЙ ВІК

Перехідний вік – це коли в спеку не знаєш: хочеться тобі морозива чи пива.

Тетяна КОЛОДНИЦЬКА.

м. Вінниця.

БОЖЕВІЛЬНІ

– І які божевільні купують м'ясо по такій ціні?

– А ви не купуйте...

– Так божевільні ж усе розберуть.

ВСЕ ПРАВИЛЬНО

Дружина вранці обурюється:

— Ти чому мене всю ніч чужим іменем називав?

— Ну так темно ж...

Володимир КУРАШКЕВИЧ.

м. Одеса.

Для цікавих та допитливих

ЗАДАЧА

З пункту А до пункту Б рушив потяг, швидкість якого 120 км. за годину, а з пункту Б назустріч йому рушив інший потяг, швидкість —160 км. за годину.

Питається: на якого біса рушив другий потяг, якщо та залізниця — одноколійка?!

КОРИСНА ПОРАДА

Якщо на вашому новому костюмі з'явиться якась пляма,— не засмучуйтеся: цьому можна легко дати раду. Візьміть порожню склянку, налийте в неї 90 грамів спирту, додайте трохи лимонного соку і дві краплі бальзаму; візьміть ложечку, розмішайте нею все і одним духом випийте цю суміш. Через 10—15 хвилин пляма зовсім зникне із кола ваших проблем.

ПАТЕНТНЕ БЮРО „ПЕРЦЯ"

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

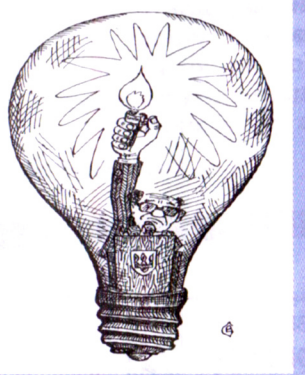

Михайло КУЮН

Начальник і його заступники.

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

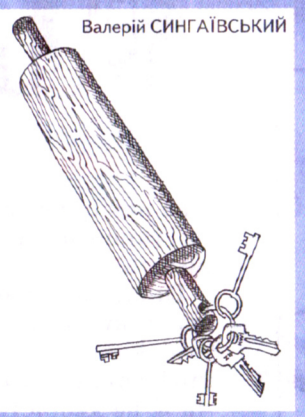

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

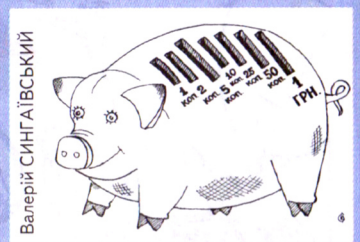

Ольга ЯРОВА

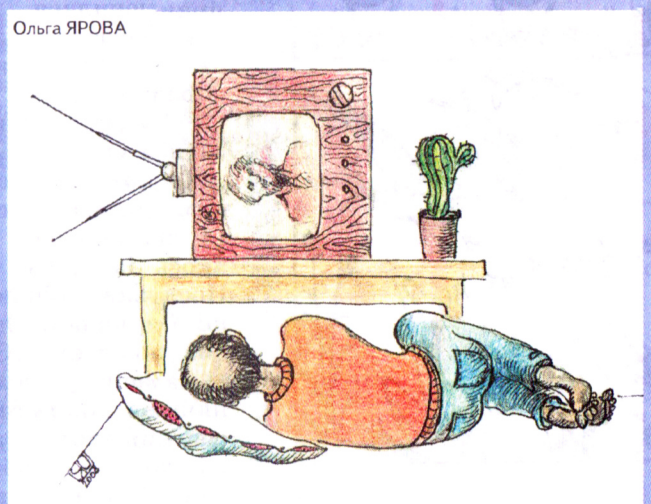

Василь ФЛЬОРКО

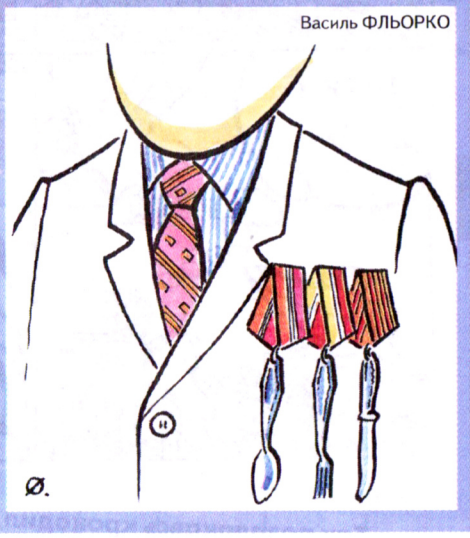

БАЙКИ У ПРОЗІ

З ЧУЖОГО ГОЛОСУ

Луна своєчасно і охоче відгукувалася на будь-які події дня. Та кожного разу її звинувачували: «З чужого голосу співаєш!» Тоді Луна вирішила довести, що і в неї є свій голос.

З того часу ніхто в окрузі вже більше не чув її.

ПОМІТНЕ ЗРОСТАННЯ

Комар побачив Муху, яка примостилася на радіаторі трактора.

— Що, знову — «ми орали», — в'їдливо зауважив він.

— Темнота, відсталість. Не бачиш — керую! — продзижчала та у відповідь.

ЗНАЙ НАШИХ!

Палаючий Сірник впав у болото і перестережливо зашипів Жабам:

— Розбігайтеся якнайшвидше: зараз вода кипітиме!

КОЛЕГИ

Пуголовок Киту, викинутому на мілину під час шторму:

— Нашого полку прибуло!

Валентин ШУЛЬГА.

м. Київ.

СТОРІНКА ДЛЯ ДІТЕЙ

НЕ МАЛЮКИ

Плодами жовтими бокатими
Рясніє груша в нас за хатою.
— Візьміть,— сказав дідусь,— драбину
Й медових груш нарвіть торбину.
Та ми з Юрком не малюки.
Ми й без драбини залюбки
Залізли на самий вершок
Й нарвали в пазухи грушок.
А злізти ж як? То ми гукати:
— Дідусю! Швидше йдіть за хату,
Щоб нас обох із груші зняти!!!

м. Київ.

Оксана КРОТЮК.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

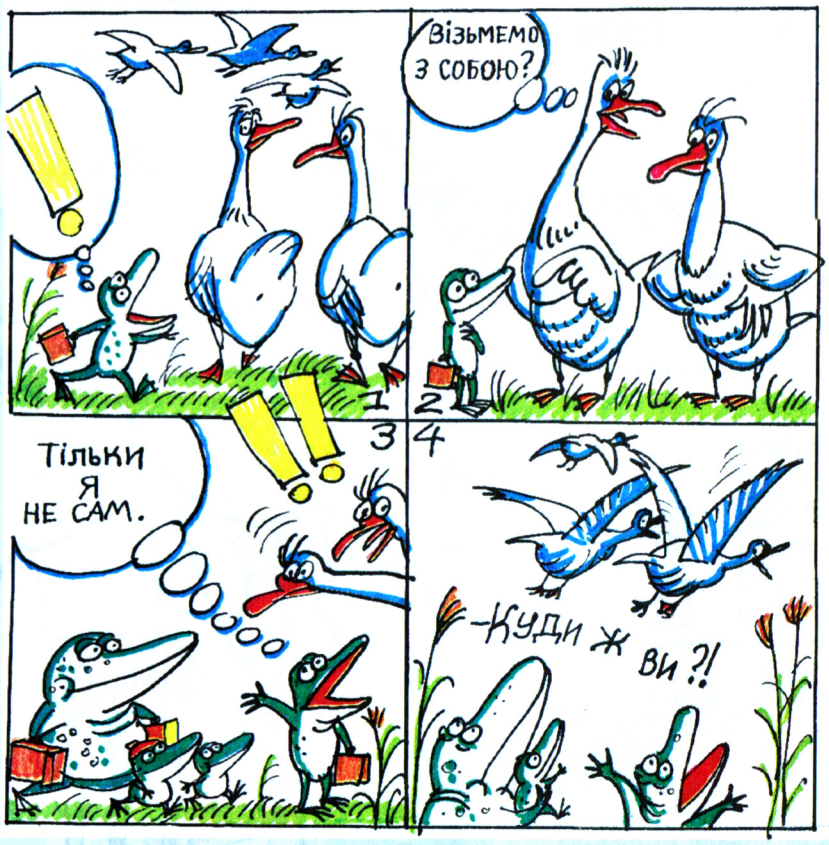

ПЕРЕЛЯК

Так розплакавсь крокодил,
Що від сліз розлився Ніл.
Слон злякався, став просити:
— Перестань-бо сльози лити!
Треба знати міру теж,
Бо всю Африку заллєш!

Василь ТИТЕЧКО.

с. Мале Вербче Сарненського району Рівненської області.

Жив-був собі на світі кіт Сметана. Тільки так його вже ніхто не називав. Бо одного дня він на обід з'їв не сметану, а тортик. А в тамтешніх краях, хто що їв, того так і називали. Тож тепер усі його величали — кіт Тортик.

День обідав він тортиком, другий, а тоді бачить — не наїдається. То й замовив собі уже великий торт.

За кілька днів йому й цього мало. Просить він пекаря Паляничку ще більші торти пекти. Той виконав його прохання — тепер вали, як годиться, і за таке частування, трохи про погоду погомоніли і по домівках заквапилися.

Тоді він дістав із холодильника великий торт і смачно ним пообідав. Та коли по тому побачив себе у дзеркалі, то аж за голову лапами схопився — ще товстішим став. І негайно дзвонить Сирничці:

— Ти мене обманула! Твоя порада неправильна!

— Порада правильна! — одказує та. — Може, ти, неправильний тортик запропонував гостям?

КАЗКА

уже пекар не сам, а зі своїм старшим сином їх котові носить.

Та що за напасть така — знову кіт не наїдається! А вже таким товстим став, що й хвилюватися почав — чи ж не хворість яка з ним приключилася.

А по сусідству з ним жила миша Сирничка. Вона й порадила йому:

— Ти спробуй не сам обідати, а з кимось.

Не хотілося котові ні з ким ділитися смакотою, та що поробиш — треба якось із бідою боротися. Послухався він поради миші Сирнички. Однак зробив по-своєму. Схитрував — замовив у пекаря Палянички великий торт і малесенький тортик та й запросив до себе на обід сусідів: мишу Сирничку, голубичку Насінинку, гусачка Травичку і поросятко Бульбочку.

— Призволяйтеся,— припрошує їх.

І поставив на стіл маленький тортик — лише по крихті всім дісталося. Гості чемними були — подякували, як годиться, і за таке частування, трохи про погоду погомоніли і по домівках заквапилися.

Соромно стало котові. І страшно — ану ж як і далі так товстітиме?! Наступного дня він замовив у пекаря Палянички великий-превеликий торт. Такий, що й у будиночку не вмістився. Поставив його на галявинці і накликав гостей: і сусідів ближніх, і сусідів дальніх, і просто знайомих. Та й каже:

— Ласуйте на здоров'я!

А сам не їсть — пильнує, щоб усім гостям частування вистачило.

Що було з ним далі? Він знову став котом Сметаною — обідає сметанкою. Однак щодня замовляє у пекаря Палянички великий торт. Але не з'їдає його, а по черзі пригощає ним і сусідів ближніх, і сусідів дальніх, і просто знайомих. Оце і моя черга дійшла — отримала від кота Сметани величезного торта та ще зі святковими свічками. Тільки сама його їсти не буду — пригощайтеся усі. Ласуйте на здоров'я!

Світлана ПРУДНИК.

м. Київ.

Хто правильно розшифрує РЕБУС, той прочитає українське народне прислів'я.

ЕЙФЛОРИЗМИ

◆ *Це їхні жуки люблять картоплю, наші жуки люблять капусту.*

◆ *Якщо вони часом і злізають із шиї народу, то лише для того, аби залізти йому в кишеню.*

◆ *Вони не посміють піти проти свого народу. Вони поїдуть на іномарках.*

◆ *Ті, що лижуть п'яти, найкраще знають, де ахіллесова.*

◆ *Життя таке коротке, що не встигнеш здійснити всі підозри дружини.*

◆ *Політичні трупи виносять уперед язиком.*

◆ *Гроші не пахнуть, але скільки смороду навкруг них.*

◆ *Це там десь – мінні поля, а у нас навкруги – граблі, граблі...*

◆ *Чим довше живеш, тим дорожче труна.*

Флоріан БОДНАР.
м. Чернівці.

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

— А ви, бабо, казали, що без лійки у нас нічого не вийде.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

Георгій МАЙОРЕНКО

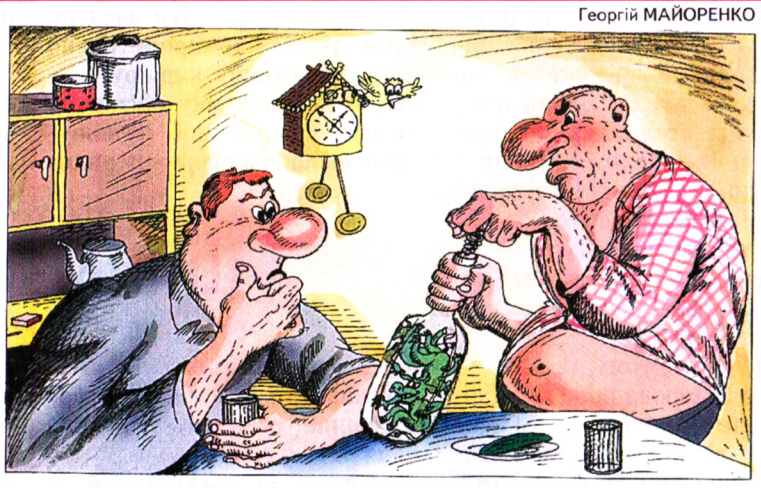

— Та не відкорковуй, чорти вже все без нас випили.

Броніслав ЖУКОВСЬКИЙ

Чемпіонат із сімейних єдиноборств.

Сергій СЕМЕНДЯЄВ

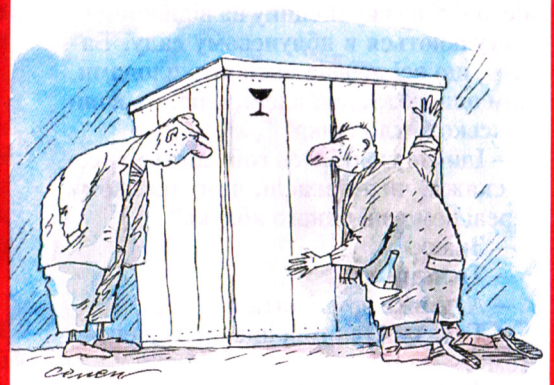

Олег ГУЦОЛ

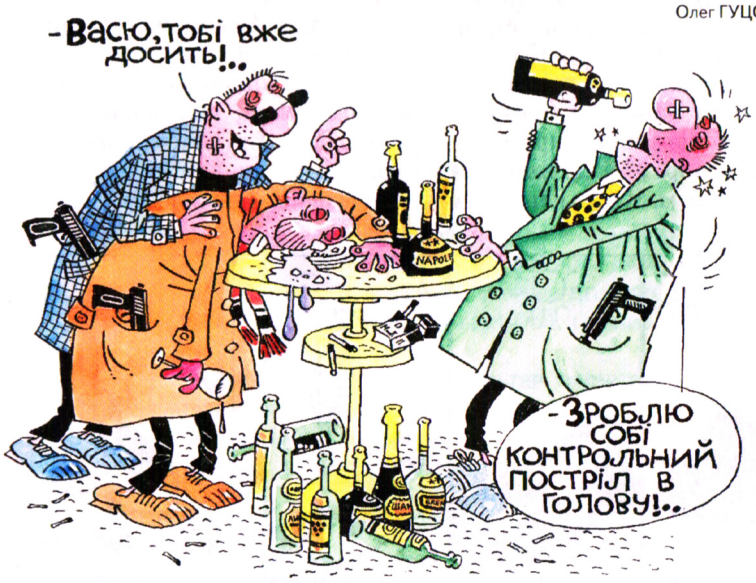

Володимир АДАМОВИЧ

КОНКУРС ДОТЕПНИКІВ

Чого-чого, а свят у нас вистачає. І святкувати ми вміємо! Весело, з піснями і танцями. Подивишся збоку — душа радіє: святкують молоді, красиві, нібито культурні люди. А розійдуться — бачиш те, що побачили дві прибиральниці на майданчику перед сценою, на якій висить полотнище «Зі святом!» — купи пляшок, пакетів з-під пива... (Карикатура Анатолія Гайна, «Перець» № 6). Наші читачі і під час літніх відпусток не забували про конкурс. Ужинок підписів був щедрим. Тому журі довгенько гріло лоби — кому ж віддати першість. Після гарячої дискусії переможцями назвали: **Михайла НАЗАРЕНКА з м. Чернігова:** ***«І цього разу спонсором свята був пивзавод»;*** **Сергія МАЛИКА з м. Коломиї Івано-Франківської області:** ***«Ще два таких свята і за здані пляшки купимо ми по «Запорожцю»;*** **Антона КРИКУНА з смт Добровеличківки, що на Кіровоградщині:** ***«Зі святом тебе, Семенівно!»*** та **Павла САГАЯ з м. Полтави:** ***«Себе в Європах бачать, а свинячать!»***

Вітаємо і запрошуємо взяти участь у черговому турі. Придумайте підпис до малюнка нашого художника Василя ФЛЬОРКА.

На переможців чекають призи!

Інтерсмішинки

ВВІЧЛИВІСТЬ

Англійський бізнесмен диктує секретарці листа:

«Шановний сер! Оскільки моя секретарка — дама, то я не можу продиктувати їй те, що думаю про вас. Більш того, оскільки сам я — джентельмен, то не маю права навіть думати так про вас. Але оскільки ви — ані перше, ані друге, то сподіваюся, що зрозумієте мене правильно...»

НА ЧАЮВАННЯ

Маргарет запрошує Саймона до себе на чашку чаю.

— Добре,— каже той,— тільки заскочу на хвильку до аптеки.

— Чого?

— Куплю щось до чаю.

ЧОМУ

Двоє джентельменів, що вибралися з міста у сільську місцину на відпочинок, прогулюються в яблуневому саду. Бачать, що всі дерева рясніють плодами, крім одного. Зацікавлені, кличуть вони сільського хлопчика:

— Іди-но сюди. Ось тобі шість пенсів — скажи, чи ти знаєш, чому на цьому дереві нема ані одного яблука?

— Знаю.

— То чому ж?

— А це вже друге питання, сер.

— Гаразд. Ось тобі іще шість пенсів. Чому?

— Тому, що це дуб, сер.

БОДАЙ ЩОСЬ

Зустрілися на вулиці двоє знайомих шотландців.

— Дай мені десять фунтів,— каже один.

— Нема.

— Дай п'ять.

— Нема.

— Дай три.

— Нема.

— Гаразд. То хоча б скажи, котра година.

Підготував Д. МИТЮК.

Іноземний гумор

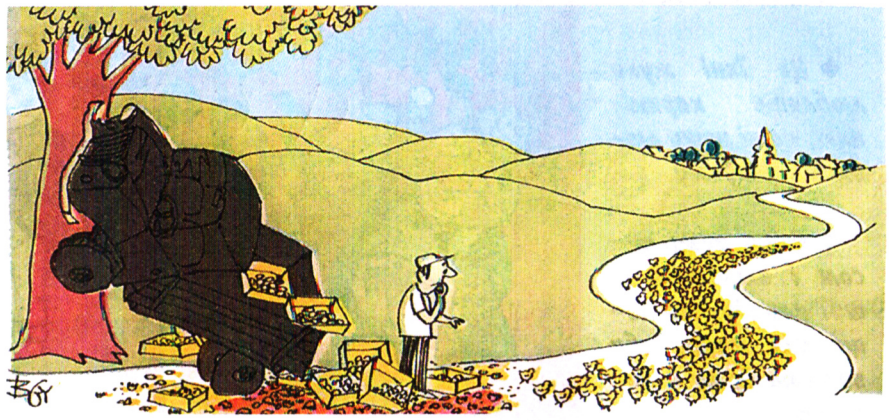

Ясен АНТОВ

ЦИВІЛІЗОВАНО

Що було.

Хтось ударив мене по голові, я упав; він приставив мені до горла ножа і сказав, що заріже, як курча. Давай йому гаманець, годинник, ключа од машини. Захотілося ще й шлюбної обручки з мого пальця, і це мене розізлило.

Що зробив я.

Торкнув його по голові. Він верескнув: «Ойой! Ти розладнав мені заручини!»

Що було по тому.

Його відпровадили в лікарню, мене в поліцію. Потім мене віддали під суд — завдав тілесних ушкоджень із наслідками: вибив йому переднього зуба і розтовк носа.

Що сказали його адвокати.

— Шановні панове судді. Перед нами явна спроба грубого зазіхання на громадянські права нашого клієнта, в розумінні його права прогулюватися вечорами і дихати свіжим повітрям. Через пережиту психічну травму він уже ніколи не наважиться вийти ввечері. Крім того: скомпрометовано його артистичну кар'єру — у нього-бо, на думку обізнаних людей, є дані, щоб розвинутися як фолкспівакові, виконавцеві народних пісень тобто; знеславлено ім'я чесного громадянина, совісного платника податків.

Хтось може сказати, панове судді, що його вже до того тричі арештовували — за грабіж, побої та згвалтування. Але панове судді. Факт, що, попри все це, він — на волі, показує, що наш правопорядок — на належному рівні, що, звичайно, радує. Тож ми хочемо, щоб і цього разу наш клієнт був поза підозрою, а відповідач із небезпечним для громадськості поводженням (показав на мене), щоб сплатив йому відшкодування в розмірі восьмисот тисяч левів, публічно вибачився щонайменше через одну центральну щоденну газету та щоб у вас знайшлося для нього належне покарання.

Що зробив я.

Коли суддя оголосив перерву, я підвів мого нападника та його адвокатів до вікна зали і сказав їм: «Бачите оті дві беемвемки на вулиці? Двічі по чотири — вісім. Спитаєте, що за «вісім»? Дві беемвемки, у кожній з яких по чотири моїх хлопчики. Дуже милі янголятка. Сподіваюся, ви розумієте. А тепер — швиденько марш до

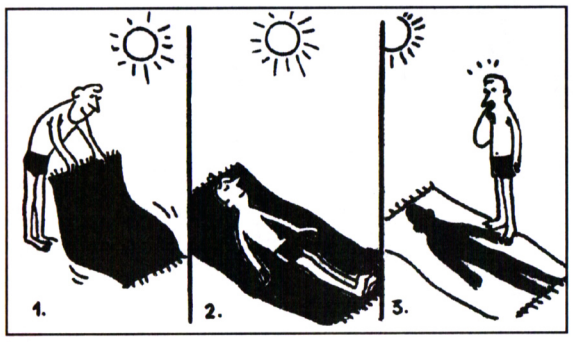

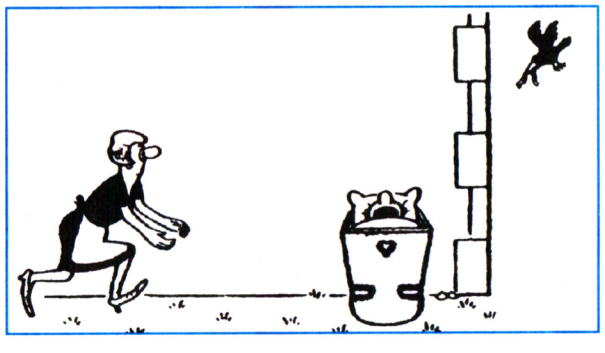

Страшне перо не в гусака...

«Нерозумно було б називати Шекспіра Шекспіром, якби він не написав «Гамлета».»

«На імператорові висів груз відповідальності та пурпурова мантія».

«Філософи різних часів поламали багато свого пір'я, пишучи про абсолютну істину».

«Герой повісті робить все можливе, аби не вийти за рамки шкільної програми».

«Повчання Мономаха дітям повинно стати в нинішніх условіях караючим елементом бешкетників».

«Під час Французької революції 1789 р. країною майоріли всілякі вимоги».

«Театр дає нам відчуття того, що ми балакаємо з Есхілом і Давньою Грецією».

Скачучи на турнір Айвенго дзвінко постукував копитами і помахував хвостом».

«Шерлок Холмс відзначався двома характерними рисами: доктором Ватсоном і блискучим мисленням».

«У плані геройства Щорс був російсько-українським персонажем».

«У пана в голові були авгієви стайні, а в душі — троянський кінь».

«Країна довгий час перебувала під диктантом імперії».

(З учнівських творів).

Надіслала Стелла ОНИЩЕНКО, 19 років.

с. Червоноармійське Березівського району Одеської області.

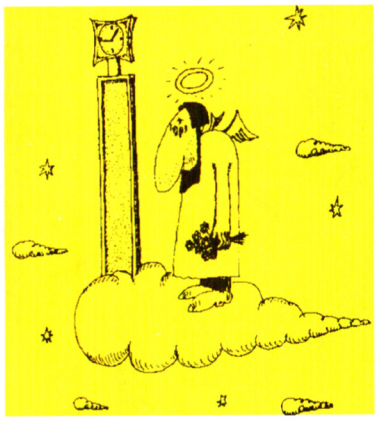

суддів, і покінчимо з комедією».

Що зробили вони.

Кинулися до суддів і сказали, що сталася похибка. І що відкликають свої претензії. Бо помилково прийняли мене за іншого. Розходячись, ми ввічливо розклянялись один із одним.

Що було потім.

Пішов до беемвемок і повідомив, що розмова пройшла цивілізовано. Після того пообідали в «Шаратоні» і відігнали беемвемки до Турну Магуреле (Румунія), де їх продали українським бізнесменам. Не могли відкладати на потім, оскільки беемвемки, були, як виявилося, Головної прокуратури. Ми взяли їх уранці на якусь там часинку для діла, але потім сказали собі: стривай-но, раз ми їх уже сяк чи так а взяли, то продамо в Румунії».

Отак у нас справи роблять-ся. Цивілізовано.

Із болгарської переклав
Дм. МОЛЯКЕВИЧ.

СКАНВОРД

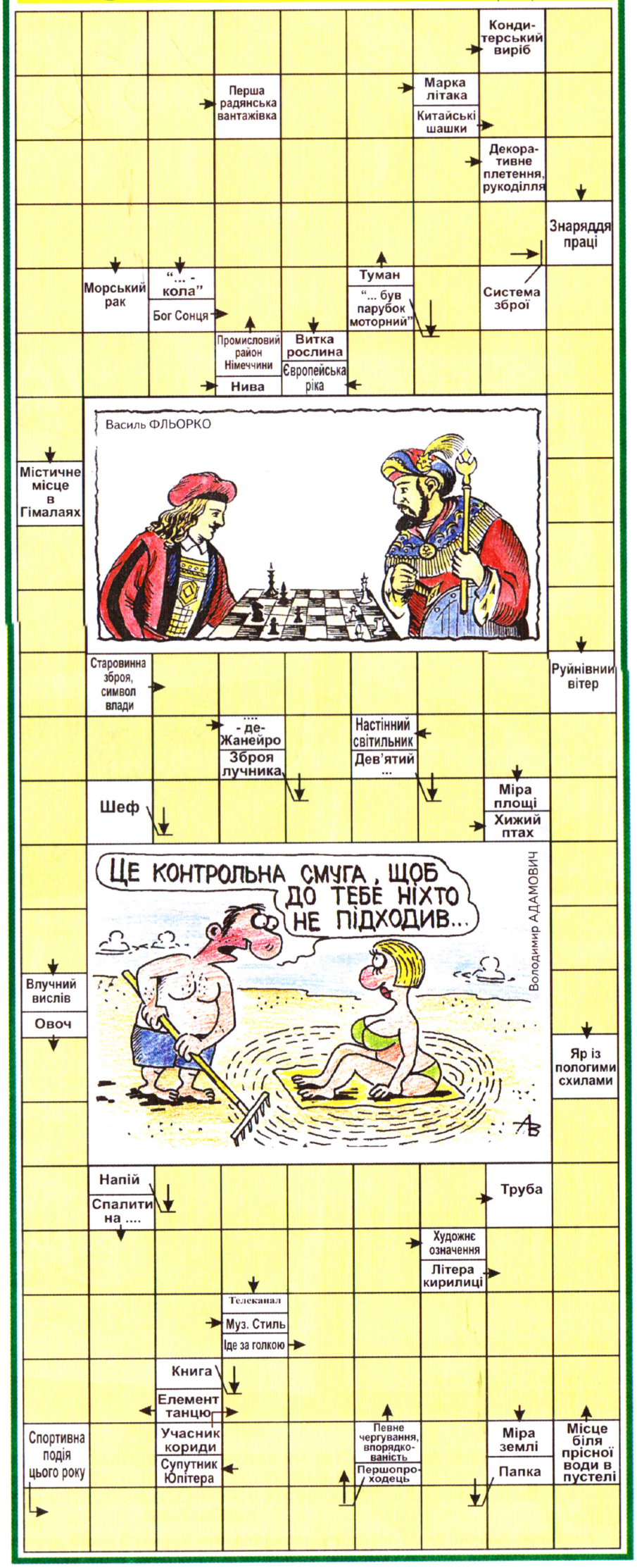

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД, УМІЩЕНИЙ У «ПЕРЦІ» № 7

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 1. Кіт. 9. Мед. 11. Інсулін. 12. Скрипка. 13. Мак. 15. Опт. 17. Сатира. 18. Літраж. 20. Лемур. 21. Рея. 23. Ворог. 24. Акт. 25. Ока. 27. Атлет. 29. Лак. 31. Аск. 32. Ром. 33. Ной. 34. Каток. 37. Дзвін. 39. Ботанік. 40. Манту. 41. Бур. 42. Лоб. 44. Лях. 46. Пачка. 47. Комар. 49. Дощ. 51. Аліс-ма. 52. Кімоно. 53. Сом. 54. Тур. 55. Гор.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Кум. 2. Тік. 3. Оскар. 4. Алжирка. 5. Янтар. 6. Оселя. 7. Критика. 8. Сплав. 9. Мао. 10. Дот. 14. Анестезія. 16. Пророцтво. 17. Сувенір. 19. Жом. 22. Епатаж. 26. «Ася». 28. Тон. 29. Лат. 30. Кон. 34. Корка. 35. Кілок. 36. Рак. 38. Бучма. 39. Комір. 41. Бас. 43. БАМ. 44. Ліс. 45. Хам. 46. Піч. 48. Рол. 49. Дог. 50. Щур.

ВІДПОВІДЬ НА РЕБУС, ЯКИЙ НАДРУКОВАНО У ЦЬОМУ НОМЕРІ НА СТОРІНЦІ «ПЕРЧЕНЯ»

Усі хочуть вміти, та не всі вчитися.

ПЕРЕЦЬ № 8 (1588)

Головний редактор
Михайло ПРУДНИК.

Редакційна колегія:
Анатолій ВАСИЛЕНКО,
Юрій ІЩЕНКО,
Олексій КОХАН
(головний художник),
Дмитро МОЛЯКЕВИЧ.

Засновники:
видавництво «Преса України»
та редакція журналу
«Перець».

Зареєстровано
Держкомітетом
по пресі України.
Свідоцтво КВ № 736
від 20.06.1994 р.

Видавництво
«Преса України».

Редакція не завжди
поділяє думки автора.
Листи, рукописи, малюнки
не рецензуються
і не повертаються.
При передруку посилання
на «Перець» обов'язкове.

Здано до набору 22.08. 2008.
Підписано до друку
26.08.2008.
Формат 70x108/8.
Папір офсетний № 1.
Офсетний друк.
2,8 умовн.-друк. арк.
14 умовн. фарб.-відб.
4,1 обл.-вид. арк.
Тираж 8 500 прим.
Зам. 0110808.
Ціна договірна.

© «Перець» 2008 р.

Видається
з квітня 1922 року.

Виходить раз на місяць.

Адреса редакції:
03047, Київ-47,
проспект Перемоги, 50.

Телефони:
приймальні 454-82-14,
факс 234-35-82,
художнього відділу
454-81-24.

З питань реклами
і розповсюдження журналу
звертатися за телефоном:
454-81-13.

Internet: http//uamedia.
visti.net/perez/

Для телеграм:
Київ Перець.

Видавництво
«Преса України»,
03047, Київ-47,
проспект Перемоги, 50.

Індекс 74393

16 СТОРІНКА

Сергій ФЕДЬКО

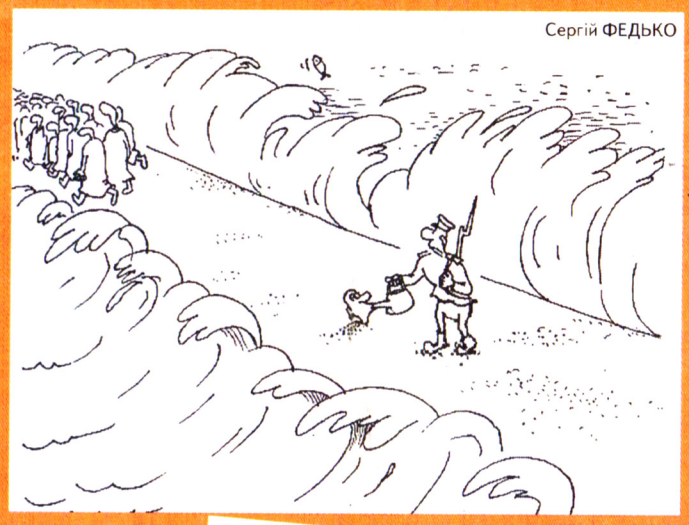

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Василю, а, по-моєму, учора він був із веслом!

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

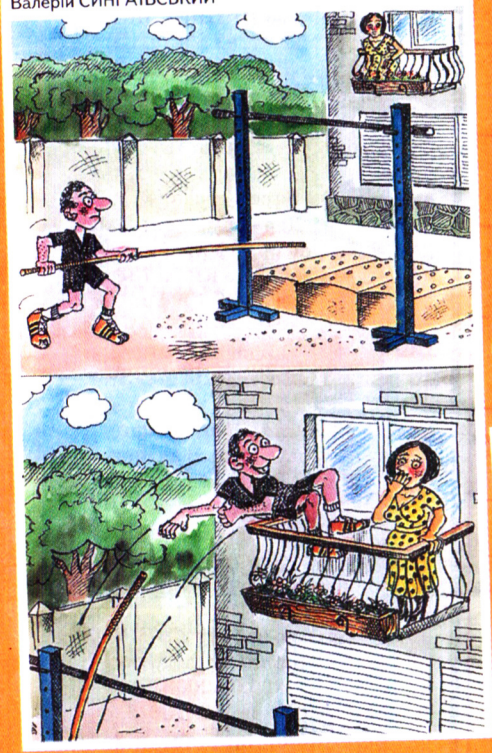

Євген ХУДАЄВ

Микола КАПУСТА

Валерій КОНОНЕНКО

Володимир СОЛОМАШЕНКО

Валерій ЧМИРЬОВ
(тема Захара Кравуса, м. Львів, 11 років)

— Тату, а нам у школі казали, що якщо будеш палити, то не виростеш!
— Та брешуть вони, синку, брешуть! Кури, кури...

Володимир АДАМОВИЧ

4 820012 960675 08

ДОРОГІ ЧИТАЧІ!

ТИМ, ХТО НЕ ЗМІГ, НЕ ВСТИГ ЧИ ЗАБУВСЯ ПЕРЕДПЛАТИТИ «ПЕРЕЦЬ», НАГАДУЄМО:
ЦЕ ВИ МОЖЕТЕ ЗРОБИТИ І СЬОГОДНІ.
ЯКЩО ОФОРМИТЕ ПЕРЕДПЛАТУ ДО 5 ЧИСЛА ПОТОЧНОГО МІСЯЦЯ, У НАСТУПНОМУ ОТРИМАЄТЕ ЖУРНАЛ.
ІНДЕКС 74393.

Будемо щиро вдячні, якщо порадите передплатити журнал і своїм друзям, знайомим, родичам, сусідам.

БУДЬТЕ З «ПЕРЦЕМ»! СМІЙТЕСЯ НА ЗДОРОВ'Я!